

Ενώ λοιπόν παρατηρούσε το βιαστικό πέρασμα του κλόουν, από του παραθυριού την άκρη, η Νίκη άκουσε έναν ήχο δυνατό στο πεζοδρόμιο, σαν να 'χε σκάσει νάρκη! Ακόμα και ο ίδιος ο κλόουν τρόμαξε, δεν πίστεψε στ' αφτιά του, μέχρι που τελικά αντίκρισε στη γη όλα τα σύνεργα του...

Τρεις κορίνες, δυο καπέλα, οκτώ σφυρίχτρες και μια ομπρέλα.
Ένα βιβλίο με παιδικά τραγούδια, μία πράσινη περούκα,
ένα αφούσκωτο μπαλόني και μια μακρουλή ντουντούκα!
Μα το πιο σημαντικό αντικείμενο απ' όλα, το πιο ξεχωριστό,
το πλέον απαραίτητο, το ένα και μοναδικό...
ήταν ένα μπαλάκι κόκκινο, μια μύτη κλόουν πλαστική που μόνο χαρά μπορεί να δίνει,
που ήταν στο μέγεθος μικρή, πολύ μικρή σαν ντοματίνι!

